

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

V. Secundum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

rabolas putat contineri. Rationem ducat attentus Lector, & arbitrium faciat. Credi satius est, quod dixi, magnum Parabolaram numerum temporis injury perire. Ex hoc præterea Libro in alios posteriora ævi Codices sacros sententias aliquot & Parabolam videmus fuisse traductas. Velut illa, quæ habetur Proverbiorum decimo septimo capite: *In facie prudentis luet sapientia: oculi stultorum in finibus terre, in Ecclesiastis librum non semel translata est. Translata & illuc est ista è vicesimo sexto capite: Pro. 17. 14; Eccl. 2. 14. &c.*

Qui fodit foream, incidet in eam. Hac quæ jacet in primo Proverbiorum capite: *Pē- des eorum ad malum currunt, & festinant ut effundant sanguinem,* tota apud Ifaiam repe- ritur. In Ecclesiasticum vero tot indidem *πόρρης* depromisit Sirachides, ut singula adnotare, hominis sit tempori suo non satis parentis. Talis ea est decimo Proverbio- rum capite: *Qui annuit oculo, dabit dolorem: & stultus labii verberabitur:* & ista è ca- pite duodecimo: *Melior est pauper & sufficiens filii, quam glorioſus & indigens pane:* & paulo post: *Qui operatur terram suam, satiabitur panibus:* necnon & illa è decimo se- ptimo capite: *Servus sapiens dominabitur filiis stulti:* & illa è capite decimo octavo: *Qui prius respondet quam audiat, stultum se esse demonstrat & confusione dignum:* & hæc è capite vicesimo primo: *Melius est habitare in terra deserta, quam cum muliere rixosâ & iracunda:* & hæc quoque è vicesimo secundo capite: *Melius est nomen bonum, quam divitiae multæ:* nec multo post: *Qui pronus est ad misericordiam, benedicetur; de panibus enim suis dedit pauperi:* & ista quoque è sequenti capite: *Noli subtrahere à puerō disci- plinam: si enim percerferis eum virga, non morietur: & hæc denique è vicesimo septimo capite: Oculi omnium infatiables.* Reliquas pratermitto.

Transeamus ad Ethnicos Scriptores, in quibus nec pauciora, nec obscuriora deprehenduntur ex libro Proverbiorum arcessita testimonia. Hinc expressit illud Theognis, quod extat decimo tertio capite: *Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit: & hoc Sophocles è capite decimo nono: Divitiae addunt amicos plurimos;* & istud etiam è capite vicesimo quarto: *Time Dominum, fili mi, & regem.* Euripideum illud de Pace: *γένοισθε τοτε πάτερε, τοτε ταύτης εὐτυχεία,* ubi videtur postulare sensus, ut legatur, *τοτε ταύτης εὐτυχεία.* Luctibus inimica est; hilaritate autem gaudet: illud, inquam, simile hujus est è Proverbiorum duodecimo capite: *Qui pacis ineunt consilium, sequitur eos gaudium.* Me- retricem foveam è profundam dixerat Salomon: hinc Anaxilaus de Phryne: *η δὲ φρύνη τῶν γέρουσιν δύο τέρρων πονοῦσιν Φρύνη autem Charybdis non procul prestat.* Euse- bius in septimum Platonis librum De legibus assūtum esse demonstrat istud: *Me- moria iusti cum landibus, & nomen impiorum purgescit;* quod legitur capite decimo libri Proverbiorum: in tertium vero De republica illud: *Mendicitatem & divitias ne dede- ris mihi;* quod habetur tricesimo capite, quodque Alexis Comicus & Horatius in carmina sua transstulerunt. Quod qui aliena rapiunt, semper in egestate futuros pro- nuntiasset Salomon in Proverbii, hinc Menander raptore sape cum dedecore re- pulsū & propriis multatum iri ait. Quod invidiam putredinem ossium appellasset, hinc φένον ὅποιον οὐδὲ τέρρων η φθιτονόν, invidiam que purendinem & labem inducit, dixit Menan- der. Timeri idem jubet servi imperium, quod & capite Proverbiorum trigesimo jus- serat Salomon. Quod de antiquitate sapientia capite octavo prædicat, id apud Euse- bium repetit Aristobulus, qui Ptolemaei Philometoris temporibus floruit. Istud ejus- dem effatum: *Qui accipit mutuum, servus est fuerantis, à Græcis & Latinis usurpa- tum est.* Usurpatum & istud: *Mulierem fortē quis inveniet?* & id quoque: *Quae sicut lanam & linum, in vetusto mulieris fortis Epitaphio laudi datum videmus.* Sed neque hic omittendum, quod legitur in libro Juchafin, Aristotelem librorum Salomonis, lib. t. Mem. 27, opera Alexandri, compotem factum, multa ex iis decerpſisse, suoſque exornasse.

IV. Facit ad dignitatem & existimationem Libri hujus, quod fere nullis impio- rum hominum argumentis est oppugnatus. Unis, quod equidem sciam, Rabbinis, qui credita sibi esse jačant eloquia Dei, in dubium vocatus est, ac fere è facrorum Li- brorum sensu expunctus: & fecissent, si non aliqua in eo essent nacti, quæ ad Legis commendationem opportuna esse judicarunt. Id in Thalmude, tractatu Sabbathi, se- cundo capite, diserte scriptum extat. Verum quod inde conflari potest argumentum, indidem dissolvitur: nam quod id facere cogitarunt, nec fecerunt tamen, indicio est nefariam ipsorum voluntatem vi veritatis fuisse oppressam, & utrimque pensitatis ra- tionibus Libri tandem γνωστή & sanctitatem agnoscere.

V. Temperare mihi non possum, quin hic Disputatoris Theologo-Politici veter- num excutiām, qui Proverbia hæc collecta fuisse putat tempore secundi Templi, vel certe Josiæ regis; hoc argumento, quod capite vicesimo quarto dicatur: *Hæc etiam sunt Salomonis Proverbia, que transstulerunt viri Ezechie, regis Iuda.* Quia quædam Salo- monis Proverbia ab Ezechia regis viris sunt collecta, hinc concludit acutus ille Phi- losophus collecta ea esse secundi Templi, vel Josiæ certe regis ævo. Cui pro respon- sione bonam mentem precamur.